

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku A. T.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.
z udziałem E. Spółka z o.o.
o objęcie ubezpieczeniem społecznym pracowników,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 stycznia 2006 r.,
kasacji wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 5 stycznia 2005 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. wyrokiem z dnia 5 stycznia 2005 r. oddalił apelację A. T. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 listopada 2003 r., oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzającej niepodleganie ubezpieczeniu społecznemu wobec pozorności zatrudnienia w „E.” spółce z o.o. W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczności towarzyszące zawarciu umowy o pracę oraz warunki, na jakich zatrudniono skarżącą uzasadniały wniosek, że zawarcie umowy o pracę zmierzało do obejścia prawa i umowa ta była – z mocy art. 58 k.c. – nieważna.

Kasacja wnioskodawczyni została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez „błędą wykładnię i zastosowanie” art. 58 k.c. „przez przyjęcie”,

że umowa o pracę była nieważna. Jako przesłankę przyjęcia kasacji do rozpoznania wskazano na oczywistą jej zasadność oraz istnienie zagadnienia prawnego, czy „w przypadku stwierdzenia obejścia prawa sąd orzekający powinien wskazać konkretne przepisy oraz sposób ich obejścia”.

Rozważając podstawy uzasadniające przyjęcie lub odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 393 k.p.c., jeżeli zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty nie narusza prawa ani nie zachodzi nieważność postępowania (§ 2), Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, gdy w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (§ 1).

W sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 2 k.p.c., jak też kwestia przedstawiona jako istotne zagadnienie prawne nie wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. W związku z tym Sąd Najwyższy, po rozważeniu przesłanek określonych w § 1, uznał odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania za uzasadnioną.